

Člověčí pýcha - Slunovrat

1

D Emi7 A
Kdo posměchy si sbírá, kdo tváří se jak hrob,
D G F#mi Emi7 A
a kdo se směje, když se chlapi mlátí,
D Emi7 A
pak málo času zbejvá a možná jenom krok
D G F#mi Emi7 A D
k tomu, že se k němu všechny zloby vrátí.

2

D Emi7 A
Ten, kdo nerad přeje štěstí, co sám nemůže mít
D G F#mi Emi7 A
a se zlostí ráno klidně vstává,
D Emi7 A
když na stůl bouchne pěstí, ale neví co má chtít,
D G F#mi Emi7 A D
a řve ať si na něj každej bacha dává.

Ref:

F#mi G A
I takoví jsou lidi, co nemaj nikdy dost,
D G F#mi Emi7 A
ale radost mají když si druhý pláče,
D G A
svoje vlohy mají k tomu aby přinášeli zlost
D G F#mi Emi7 A D
a pak dělaj něco jako mrtvý spáče.

3

D Emi7 A
Já jenom jestli víš, co kdo v hlavě vlastně má
D G F#mi Emi7 A
a jestli jeho duši chce čert kloudnou,
D Emi7 A
to pak couvni a tím spíš, jestli tvoje přání zná.
D G F#mi Emi7 A D
Ono proč si kazit život s nějakým troubou.

Ref:

F#mi G A
I takoví jsou lidi, co nemaj nikdy dost,
D G F#mi Emi7 A
ale radost mají když si druhý pláče,
D G A
svoje vlohy mají k tomu aby přinášeli zlost
D G F#mi Emi7 A D
a pak dělaj něco jako mrtvý spáče.

4 = 1

D Emi7 A
Kdo posměchy si sbírá, kdo tváří se jak hrob,
D G F#mi Emi7 A
a kdo se směje, když se chlapi mláááátí,
D Emi7 A
pak málo času zbejvá a možná jenom krok
D G F#mi Emi7 A D
k tomu, že se k němu všechny zloby vrátí.

